

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر برقراری ارتباط و آشناسازی بیمار با کارکنان و محیط اتاق عمل بر اضطراب بیمار

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پرستاری، مامایی و مراقبت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

امیرحسین معمائی - کارشناس اتاق عمل، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: جراحی یک استرس است که واکنش های فیزیولوژیک و استرس روانی ایجاد می کند. اگر اضطراب ناشناخته بماند، اضطراب طولانی موجب استرس می شود که پیامدهای مضر برای بیمار را به همراه دارد. نگرانی در مورد نداشتن کنترل، قرارگیری در موقعیت ناآشنا و احساس خطر مرگ، همگی در ایجاد این پدیده ناخوشایند موثر است. بر این اساس این پژوهش با هدف شناخت میزان تاثیرگذار ارتباط و آشنایی بیمار با محیط و کارکنان بر کاهش اضطراب او و همچنین پایه ای برای مطالعات بعدی برنامه ریزی مناسب برای کمک به کاهش اضطراب بیمار صورت گرفت. مواد و روش ها: مقاله پیش رویک مطالعه بالینی شاهددار تصادفی است، تعداد ۲۰ نفر از بیماران کاندیدای جراحی به روش نمونهگیری دردسترس در بیمارستان دو شهر قم و یزد مورد بررسی قرار گرفتند. داده ها توسط پرسشنامه معتبر شامل متغیرهای دموگرافیک و میزان اضطراب بیماران جمع آوری گردید، سپس توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ و با استفاده از روش های آماری توصیفی، تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: طبق نتایج بدست آمده از تجزیه تحلیل آمار، نمره میانگین اضطراب گروه شاهد ۲ / ۲ بوده که نشان دهنده سطح اضطراب متوسط تا شدید است و نمره میانگین اضطراب بیماران گروه مداخله ۱ / ۵ ارزیابی شده که گویای سطح خفیف تا متوسط اضطراب است. در آمار مشاهده که میانگین اضطراب بیماران مونث با نمره ۳۷ / ۲ نسبت به بیماران مذکر با نمره ۱ / ۵ بیشتر بوده است. نتایج بر اساس آمار و نتایج بدست آمده در این پژوهش، به وضوح می توان تاثیر آشنایی بیمار در قبل از جراحی را در کاهش اضطراب مشاهده کرد. بارهاکارهایی مانند؛ گفتگو و برقراری ارتباط فردی از تیم جراحی جهت کاهش اضطراب بیمار، می توان این آشنایی را برای بیمار ایجاد کرد. با این راهکارها می توان در جهت کاهش استرس بیمار و افزایش اثربخشی هر چه بیشتر جراحی، گام برداشت.

کلمات کلیدی:

اضطراب، بیمار، اتاق عمل، ارتباط، آشناسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596230>

